

РЕШЕНИЕ

№ 6824

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **3030** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”-
С. срещу РЕШЕНИЕ от 28.12.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,
НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 116-ти състав по нахд № 7129/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния
закон. Излагат се съображения за доказаност на административното нарушение, поради
което правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на
работодателя. Касаторът претендира от съда да постанови решение, с което да
отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да се
потвърди НП № 22-2201845/10.09.2010г.

Ответникът по касационната жалба- [фирма], чрез процесуалния си представител
адв.С. С. я оспорва, а по същество на спора излага становище за потвърждаване на
съдебното решение на първостепенния съд.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че
жалбата е основателна и моли решението на СРС да бъде отменено, като неправилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 28.12.2011г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по н.ах.дело № 7129/2011г. е ОТМЕНИЛ наказателно постановление (НП) № 22-2201845 от 10.09.2010 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на [фирма], представлявано от К. Н. Г. на основание чл.416, ал.5 вр. чл.413, ал.2 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.2 ал.1 от Наредбата за задължително застраховане на работниците и служителите за риска „Трудова злополука". За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Е. К. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което не е доказано извършено от работодателя нарушение по чл.2 ал.1 от НЗЗРСРТЗ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че атакуваното решение на СРС, НО, 116 състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав. При правилно констатираните от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НК, 116 състав факти настоящият състав също счита, че в хода на административно-наказателното производство, приключило с издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят отмяната му. И в АУАН № 2201845/13.08.2010г. и в НП № 22-2201845/10.09.2010г. не са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение не съответства на законовото изискване за пълното му, ясно и конкретно детайлизиране, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Налице е нарушаване на формата при издаването на актовете, по такъв начин, че това е възпрепятствало ответника [фирма], представлявано от К. Н. Г. да упражни правото си на възражения, като същевременно създава и затруднения на съда при постановяване на съдебното решение по подадената жалба на наказаното лице. В АУАН и в НП не е индивидуализирано нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Ето защо и касационната инстанция също приема, че като краен резултат е накърнено правото на защита на работодателя, като той не е бил в състояние ясно да узнае какво точно нарушение на правилата на трудовото законодателство е извършил, поради което е налице порочност при издаване на НП

№ 22-2201845/10.09.2010г., което представлява особено съществено нарушение на административно-производствените правила. От събраните в административно-наказателното производство и в съдебния процес писмени и гласни доказателствени средства не може категорично и безспорно да бъде установено извършено от ответника от обективна страна на нарушение за което е санкциониран, квалифицирано от касатора по чл.2 ал.1 НЗЗРСРТЗ. Съдът не може да прецени дали ответникът е наказан, за това, че не е изпълнил наложената ПАМ по чл.404 ал.1 т.1 КТ, съгласно т.4 от Протокол за извършена проверка с посочени дати 28.07.2010г., 06.08.2010г., 13.08.2010г., защото в него е определен срок за изпълнение 17.08.2010г., а АУАН № 2201845 е съставен на 13.08.2010г. Касаторът поставя съда в положение да предполага и гадае дали спорното правоотношение следва да се квалифицира по чл.413 ал.2 КТ или чл.415 ал.1 КТ, като липсата на мотиви се приема в теорията и съдебната практика винаги, като съществено процесуално нарушение водещо до отмяна на наказателното постановление.

По изложените съображения съдът приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина, като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя. При задълбочена и аналитична преценка на събрания по делото доказателствен материал, първостепенният съд е направил правилен правен извод за недоказаност на осъществено от ответника на състав на нарушение, за което му е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева. Налице е пълно единство между мотивната част на съдебния акт, почиваща на правилно установените факти и неговия диспозитив, относно незаконосъобразността на наказателното постановление и неговата отмяна съобразно правомощията на съда по см. на чл.63 ал.1 ЗАНН. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция в заключение обосновава, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 28.12.2011 г. на СРС, НО, 116-ти състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 28.12.2011г. по н.ах.дело № 7129/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.